

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse, om man ikke kunde faa dette Forhold forandret, saaledes at dette Fiskeri vedblivende kunde være tilladt, og kunde det endda blot være tilladt inden for vort Eoterritorium, tror jeg, at den værste Ulempe vilde være afhjulpen. Det er nemlig særlig der, at Hummerfiskeriet drives.

Der er fra forskellige ærede Medlemmer her fremkommet Udtalelser om det ønskelige i at faa nedsat en Fiskerikommission. Det er mig som vel ogsaa andre Medlemmer bekendt, at der har været afholdt en Fiskerikongres her i Kjøbenhavn, hvor man fattede den Beslutning at forlange en saadan Kommission nedsat, og der har oppe fra min Valgkreds lydt stærke Ord om, at det var den eneste Udvej til at faa en tilfredsstillende Fiskerilov. Nu hørte jeg i Gaar, at den højtærede Minister meget vilde fraraade at nedsætte en saadan Kommission, da han mente, at Fiskerne vilde se alt for ensidig paa Sagen. Han brugte maasse ikke disse Ord, men hans Mening forekom mig dog at være den, at Fiskerne vilde se alt for ensidig paa deres eget Erhverv til, at de kunde fremkomme med et fornuftigt Forslag. Det forekommer mig dog, at, da der fra Fiskernes Side har lydt saa stærke Ord mod den Fiskerilov, vi have, og om det Forslag, der her foreligger, vilde det være rigtigt at lade Fiskerne selv prøve, om de vare i Stand til at fremkomme med noget, som kunde afgive et bedre Grundlag for en Fiskerilov, end hvad vi nu have. Jeg synes ikke, at der kunde være noget forgjort derved. Det var dog muligt, at en saadan Kommission, naar den for en stor Del kom til at bestaa af praktiske Fiskere, kunde fremkomme med et Grundlag, hvorpaa man kunde være i Stand til at bygge en Fiskerilov, som muligvis kunde være heldigere end den, der her tilsigtes. Nu er det jo ganske vist saaledes, at enhver, der i sin Kreds har med Fiskeribefolkningen at gøre, jævnlig maa komme i Berøring med den og ofte høre Fiskerne udtale sig, men det er dog ikke det samme, som om man selv var fiskerihyndig, og det gaar maasse de fleste Medlemmer som mig, at vi vel høre disse Udtalelser, men dog ikke ere sagthændige. Jeg kunde derfor for mit Vedkommende meget godt anbefale, at man tog Hensyn til dette Ønske fra Fiskernes Side og nedsatte en saadan Kommission for at prøve, om den kunde skabe et Forslag eller et Grundlag til derpaa at bygge en Fiskerilov, som kunde være bedre i Overensstemmelse med disse mange Ønsker fra de praktiske Fiskeres Side, der ganske

vist ere meget forskellige og mange Gange — forekommer det mig — modstridende mod hinanden. Det var derfor muligt, at de, naar de kom til at tage selve Spørgsmaalet op til Drøftelse, da vilde komme til et Resultat, hvorved alle Parter kunde blive mere tilfredsstillende. Det er disse faa Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre, og hvortil jeg skal indskrænke mig.

Rødt: Der fandtes for nogle Dage siden i svenske Blade en Meddelelse om, at der i Sverige var etableret et Aktiefelskab for Fiskeri. Det var dog ikke Meningen, at man vilde fange Torsk, Sild eller Flyndere, men derimod at optage gamle Brag og opfiske skjulte Slatte, som i fordums Dage vare ned sunkne paa Havets Bund. Et saadant Fiskeri har været forsøgt mange Gange, men Udbyttet har sjældent været til Forventningerne; Omkostningerne have slugt Fortjenesten. Det Lovforslag, som Regeringen har forelagt her angaaende Fiskeri, omhandler ikke Havets døde Slatte, men Udnyttelsen af Havets levende Slatte, Udnyttelsen af den Rigdom paa Fisk, som findes i vore Farvande. Men for at vore Fiskere med Held skal kunne udnytte denne levende Rigdom, er det nødvendigt, at de blive fritagne for unyttige Hindringer og uretfærdige Indskrænkninger, og det har derfor glædet mig fra de forskellige Sider her i Salen at høre udtalt den samme Mening. En Forening af Fiskere nede fra min Valgkreds, fra Korsør — den tæller 40 Medlemmer — har henvendt sig til mig med Anmodning om at tale deres Sag her i Tinget. Disse Fiskere mene sig i høj Grad forurettede i deres Erhverv ved de Indskrænkninger, der finde Sted angaaende Aalefiskeriet i Store Bælt, og de flage særlig over § 6, som er enslydende med § 3 i den nugældende Lov af 5te April 1888. Jeg skal tillade mig at oplæse den, da den er ganske kort; den lyder saaledes:

„Ret til Fiskeri med Aalegaarde eller Aalestader tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, medmindre andre ifølge særlig Aftomst maatte have erhvervet Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri ud for Kysten af andre, ogsaa Fiskeri med fritstaaende Aaleruser, er tilladt,

Rettelse.